

Právě čtete

Mimořádné číslo

VĚTRNÍK

Ročník XXXIV.

Sobota 18. října 2003

Dámy a pánové,

před námi jsou poslední chvíle Krakonošova divadelního podzimu 2003 - XXXIV. Národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou. Ted' je řada na mně, abych se se závěrem vypořádala.

Věřte mi, že se na něj chystám vždy až poslední den. Činím tak proto, abych si v hlavě přebrala a utřídila všechno, co kolem sebe vidím a slyším, nechala se lehce inspirovat veškerým děním kolem.

Někdy je to radostné, jindy hodně smutné, ojediněle zoufalé, místy k popukání, často k zamyšlení, občas k naštvání. Shrnuto a podtrženo, konec vždy potvrdí mé životní krédo: „Všechno zlé je pro něco dobré.“ A já si dodávám - byť se to v tu chvíli nezdá.

Pro mě je však důležité, že divadelní lidičky mají dostatek vůle, sil, inspirace, humoru a odhodlání k dalším a dalším nezištným činům, které pro nás povyšují přehlídku a divadlo na životní lásku. Tak se mi to přitrefilo právě před třiceti lety ve vysockém divadle Krakonoš. Všem těm patří můj obdiv a mé poděkování, neboť říkám spolu s klasikem: „Všechno, co se uchopí s vřelostí a entusiasmem, je druhem lásky.“

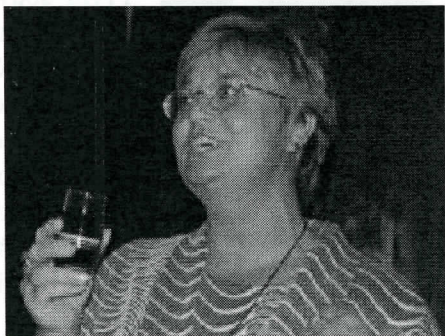
A my, divadelní národ, ji máme na rozdávání i pro ty ostatní, aby svět kolem nás byl vlídnější a veselejší.

Hezký večer.

A za rok zas přid' te pobejt!

Svatava Hejralová

P.S. Krakonošáci, zase jste to zvládli! Jste pro mě jedničky a jsem vám vděčná, že právě před třiceti lety jsem měla tu čest přidat se k vám!

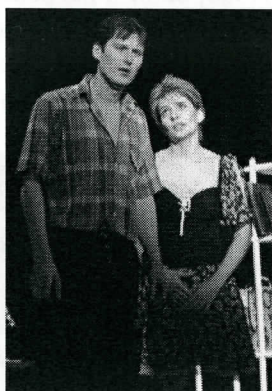
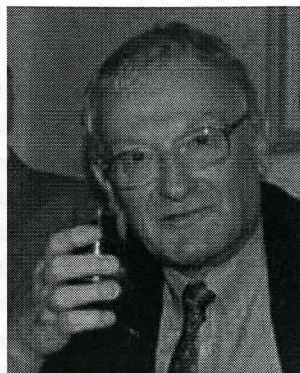

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA

KRAKONOŠOVA DIVADELNÍHO PODZIMU 2003 – XXXIV. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Paní a pánové, vážení divadelní přátelé,

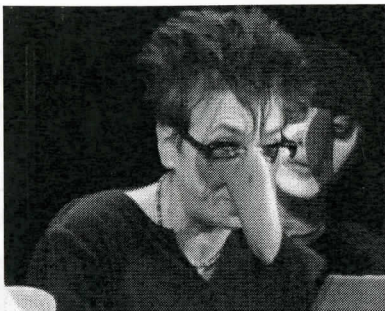
úroveň letošního Krakonošova divadelního podzimu by se dala znázornit křivkou, která se vyznačuje prudkými zvraty: ostře stoupá, aby ještě ostřeji klesala – někdy až k nížinám nečekaným a nežádoucím. Jako členové poroty jsme museli pojmenovávat kvalitu celku stejně jako jednotlivé dílčí problémy a nedostatky. Občas se ozvaly hlasy, že bychom měli přitvrdit, aby bylo jasné, že se XXXIV. Národní přehlídka venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou nepovedla. I kdybychom ovšem v porotě použili slov, jimiž častoval divadlo Jan Zlatoústý - a na svatého to byly výrazy věru pozoruhodně drsné – nic bychom nedokázali. Nezbyvá než vzít na vědomí, že Krakonošův divadelní podzim byl takový, jaký byl, a pokoušet se analyzovat příčiny, proč tomu tak bylo. A připustit, že jsou zřejmě jiné, další sou-

vislosti, jež ovlivňují kvalitu inscenací, které se představily na letošním Krakonošově divadelním podzimu. Tato závěrečná zpráva se pokusí některé z nich alespoň obrysově naznačit.

První souvislost je matematicko-statistická: viděli jsme celkem osm soutěžních představení. Čtyři – a při podrobnějším pohledu vlastně pět inscenací se pustilo na půdu komediální. Tou pátou inscenací je Zvířecí divadlo Ořečovského divadla. Už mnohokrát - a dokonce jsem to napsal do publikace, kterou si Ořečovští vydali ke stoletému výročí svého souboru - jsem řekl tato slova: Ořečovské divadlo je fenomén, jenž se prosadil svou poetikou v oblasti „smíchové kultury“. Svou

letošní inscenací prokázal, že se na tom nic nezměnilo. Ten proud mluveného slova, písniček a pohybu tvoří nepřetržitou řadu gagů a vtipů, fungoval bezpečně a vytvářel parodizující pohled na divadelní prostředí. Předloha Peřinové má však ještě další rovnu, jež příběh, který sledujeme, obrací na ruby. Tuto rovnu se zatím při převodu z textu pro loutkové divadlo do inscenace druhu divadla, které „mluví, tančí a zpívá“, nepodařilo se stejnou samozřej-

mostí a intenzitou uskutečnit, takže představení chybí svorník, jenž by všechny ty jednotlivé nápady sevřel pevným jednotícím gestem.

Nepoužil jsem slovo „smíchová kultura“ náhodou. Michail Bachtin tento pojem charakterizoval ve svém díle o Rabelaisovi kromě jiného – a asi především – jako pohled na skutečnost ze zdola, jímž se odhaluje prázd-

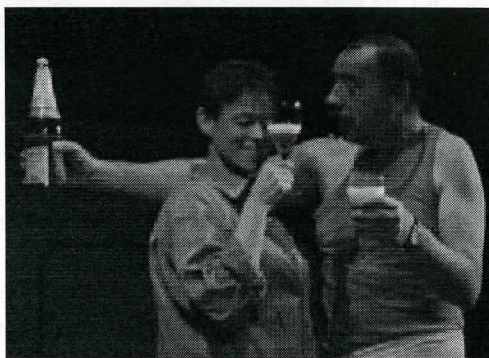
nota a dutost běžně uznávaných stereotypů a hodnot. Tím se mimo jiné liší „smíchová kultura“ od pouhého „bavičství“. Z textů, na nichž stály inscenace Krakonošova divadelního podzimu, měl nejbliže k poloze „bavičství“ text Antonína Procházky Vraždy a něžnosti. Když pak inscenace souboru z Opatovic nad Labem nedokázala na vysokém jevišti přehledně a v tempu zorganizovat množství překvapivých odchodů, jakož i stěhování mrtvoly, tak tento její rys vynikl o to více.

Triptych z mistra francouzské salónní komedie 19. století Eugène Labiche je nejspíše „komedií mravů“ – smíchem nazírá slabůstky a slabosti měšťanských salónů, je jakýmsi živočišchopisem měšťáka. Divadelní soubor z Velké Bystřice si pečlivě, důsledně a poučeně vytvořil nezbytné východisko pro tuto komediální polohu: reálný obraz toho salónu

a života v něm. Ale bohužel jen v třetí části uměl tento reálný život nasvítit patřičnou adekvátní komediálností.

Motýli Leonarda Gersheho, inscenace, s níž přijel do Vysokého Kroužek divadelních ochotníků z Hvozdné, je hra jiného typu; propojuje komediální a vážnou polohu. Je to ten typ textu, jemuž Diderot říkal „comédie sérieux“ nebo „comédie mixte“ – vážná komedie či komedie smíšená: prostě hra ze života. Komediální části

využila inscenace znamenitě, ale protože si jen málo vytvářela zázemí pro druhou vážnou část, rozpadlo se představení na části dvě. Ale i tak nepochybně měla inscenace svou kvalitu.

A jsme-li už u „vážných“ her ze života a o životě, pak je v tomto kontextu nutné připomenout Druhou mízu DS Klicpera ze Sadské,

kde soubor poctivě a oddaně sloužil původnímu současnému textu. To je jistě chvályhodné, leč tato snaha narazila na slabiny textu, které v nejlepším případě dovolí mluvit o reportážní hře a v případě horším o popisném záznamu jednoho životního příběhu, jenž by mohl být uveřejněn jako dopis čtenáře v nějakém populárním časopisu.

Pokusil-li jsem se ukázat jisté souvislosti, pokud jde o komedie, pak nemohu než naznačit u dvou inscenací i souvislosti jiné. Inscenace O nezbedné princezně DS J.K.Tyl z Meziměstí musí být hodnocena a rozebírána nejenom v rámci této přehlídky, ale také v rámci amatérské produkce dospělých pro děti. A ta je – jak dobře víme – přes dlouhou soustředěnou péči o zlepšení pořad na velmi, velmi nízké celkové úrovni. Z tohoto pohledu má meziměstská inscenace své nesporné přednosti: autorský přístup, jenž proniká i do scénického tvaru a přes svou nezku-

stránka 4

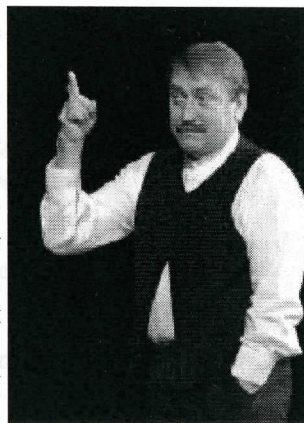
šenost a mládí i překvapivě schopný vyspělý herecký soubor. V těchto souvislostech je to – ať se nám to líbí nebo nelíbí – pohádka svou úrovní v amatérském divadle nadstandardní.

Druhá souvislost pak míří do oblasti divadla netradičního, jež je přesvědčeno o tom, že staré texty mají – ne-li musí – být razantně a radikálně scénickým tvarem proměňovány. Maryšu DS Jana Honsoy z Karolinky můžeme pro toto směřování podle svého gusta a názoru zcela odmítnout, můžeme o ní více či méně pochybovat a můžeme jejím tvarem být i nadše-

ni. Ale v žádném případě jí nelze upřít soustředěné a naprosto poctivě míněné usilování o osobité vyrovnání se s klasickým textem, jenž – ať už k němu máme jakýkoliv vztah – tuto inscenaci staví v letošní sezóně do popředí amatérského divadla.

Manžel na inzerát DS Scéna Libochovice měl být zařazen zajisté do souvislostí „smíchové kultury“. Ale nechal jsem si tuto inscenaci zcela záměrně na závěr. Neboť její ansámblové herectví, které vědomou kreativitou herců realizuje věcnou, střízlivou a přitom někdy až lyricky jemnou výpověď, využívajíc přitom „smíchovou kulturu“ jako možnost báječné zábavy, jež vzniká z nečekaných pohledů na lidi i situace, v nichž jsou, je v tomto smyslu v amatérské tvorbě letošního roku záležitostí špičkovou. A tak přes všechny prudké výkyvy křivky úrovně Krakonošova divadelního podzimu, klesajících někdy až k nule, se – snad – dá položit otázka, jestli tato špička přece jen něco nevyváží. Připočteme-li k tomu několik inscenací „střední úrovně“, pak možná pesimistické pohledy najdou při posuzování celku Krakonošova divadelního podzimu jisté optimističtější tóny.

prof. PhDr. Jan Císař, CSc.

*Na návrh odborné poroty Krakonošova divadelního podzimu -
Národní přehlídky venkovských divadelních souborů 2003
jsou udělena tato čestná uznání:*

Jaroslavu Lorencovi	za roli Prasete, režiséra ve hře Ivy Peřinové a Vlastimila Pešky	Zvířecí divadlo
Radoslavě Hadačové	za roli Lišky j.h. ve hře Ivy Peřinové a Vlastimila Pešky	Zvířecí divadlo
Jiřímu Kašparovi sen.	za výtvarné řešení scény ke hře Ireny Kozákové	O nezbedné princezně
Antonínu Miewaldovi	za světla ke hře Ireny Kozákové	O nezbedné princezně
Marii Pecůchové	za roli Marion st. ve hře Eugèna Labiche	Vražda v Klášterní ulici
Aleši Hořínkovi	za roli Alexandra ve hře Eugèna Labiche	Vražda v Klášterní ulici
Dagmar Králové	za roli Růženy Montefalcové ve hře Evy Andělové	Manžel na inzerát
Liboru Křenkovi	za roli Vávry ve hře Aloise a Viléma Mrštíkových	Maryša

*Odborná porota Krakonošova divadelního podzimu -
Národní přehlídky venkovských divadelních souborů 2003
uděluje toto zvláštní uznání:*

Kurzu scénografů	za exteriérovou inscenaci	Nenadálá procházka
-------------------------	---------------------------	---------------------------

*Na návrh odborné poroty Krakonošova divadelního podzimu -
Národní přehlídky venkovských divadelních souborů 2003
jsou uděleny tyto ceny:*

Janu Balajkovi	za roli Dona Bakera ve hře Leonarda Gersche	Motýli
Aleně Balajkové	za roli Jill Tanerové ve hře Leonarda Gersche	Motýli
Jiřímu Navrátilovi	za roli Čápa, choreografa ve hře Ivy Peřinové a Vlastimila Pešky	Zvířecí divadlo
Jiřině Kotvrdové	za roli Slepice, nápovědky ve hře Ivy Peřinové a Vlastimila Pešky	Zvířecí divadlo

Nině Dlouhé	za roli Princezny Anky ve hře Ireny Kozákové	O nezbedné princezně
Jaroslavu Magdonovi	za roli Dardarda nejst. ve hře Eugèna Labiche	Vražda v Klášterní ulici
Renatě Zavadilové	za roli Marion nejst. ve hře Eugèna Labiche	Vražda v Klášterní ulici
Evě Andělové	za režii a roli Pavly Kronkieové ve hře Evy Andělové	Manžel na inzerát
Zdeňku Zvěřinovi	za roli kapitána Mooneyho ve hře Evy Andělové	Manžel na inzerát
Milanu Hrzánovi	za scènu ke hře Evy Andělové	Manžel na inzerát
Divadelnímu souboru Scèna Libochovice	za inscenaci hry Evy Andělové	Manžel na inzerát
Miroslavu Urubkovi	za roli Lízala ve hře Aloise a Viléma Mrštíkových	Maryša
Jaroslavě Himmerové	za roli Maryši ve hře Aloise a Viléma Mrštíkových	Maryša
Daniele Hanákové	za roli Strouhalky ve hře Aloise a Viléma Mrštíkových	Maryša

*Na návrh odborné poroty Krakonošova divadelního podzimu -
Národní přehlídky venkovských divadelních souborů 2003
bylo rozhodnuto o doporučení k výběru do programu
Jiráskova Hronova 2004*

Ořechovské divadlo Ořechov u Brna
s inscenací hry Ivy Peřinové a Vlastimila Pešky
Zvířecí divadlo

*Na návrh odborné poroty Krakonošova divadelního podzimu -
Národní přehlídky venkovských divadelních souborů 2003
bylo rozhodnuto o nominaci do programu Jiráskova Hronova 2004*

Divadelní soubor Scèna Libochovice
s inscenací hry Evy Andělové
Manžel na inzerát

Partneři XXXIV. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

PP & S.F.O.

Die Garten - Galerie

CHAKO
PŘÍKRY

EPRONA

Poštovní
spořitelna

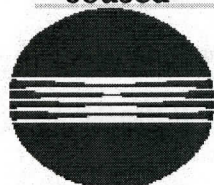
R. Sager

Gonten Švýcarsko

AD
servis

Váš dobrý
soused

ŽELEZÁŘSTVÍ *u školy*
domácí potřeby - elektro

REKOS

BOLIJA

MINOLTA

COMPUTER SHOP
CS 23

Gemta
Tumov

BEZEMA
COLOURS ARE OUR PASSION

tts
Semily

Ciba

ROKA
S.Š.B.

HYBLER
SINCE 1854

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXIV. Krkonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Náklad 220 ks. Zdarma